

Side. De begyndte da med at nægte væsentlige Udgiftsposter med den Motivering, at de ikke fandt det rigtigt at bevilge dem under de bestaaende politiske Forhold. Det var de Herrer's væsentlige Grund til at nægte snart denne, snart hin Bevilling, men det var paa ingen Maade Spørgsmaalenes eget indre Forhold, der var det Afgjørende for dem. Man nægtede det ene Aar visse Udgifter, det andet Aar nogle flere, det tredje Aar endnu flere, og saa maatte det selvfølgelig tilsidst blive klart, at de Herrer's hele Politikk og saa i den Henseende var beregnet paa at benytte Finantsloven som et Middel til ogsaa derigjennem at fremme deres storpolitiske Planer og tvinge Regjeringen bort fra dens Plads. Jeg fastholder altsaa, at Alt, hvad det ærede Medlem har søgt at godtgjøre gjennem sine mange Tal, har intet Steds hjemme, og at de snarest bevise det Modsatte af, hvad han har villet bevise dermed. Naar de ærede Herrer nu i disse Aar ligesom synes atter at ville fralægge sig, at man har ment den mest vidtgaaende Folkethingsparlamentarisme med sin Adresse fra 1873, og naar et æret Medlem i Gaar endogaa brugte Ord som det, at man ikke vilde forstaa dette, saa skal jeg tillade mig ogsaa at knytte nogle Bemærkninger dertil. Saa meget er sikkert, at da Adressen var fremkommen i 1873 fra dette Things Side, da fremkom der umiddelbart efter ogsaa et Adresseforslag i det andet Thing, og det gik ud fra, at her i Thinget havde Opfattelsen været den, at man krævede en Folkethingsparlamentarisme, og hele den Debat, der fandt Sted, tog sin Udgangspunkt fra den Opfattelse. Dette skete baade i dette og i det andet Thing og navnlig fra Regjeringens Medlemmers Side og ogsaa fra Andres Side. Det er da heller ikke længer siden end i Sjør, at vi atter havde et Adresseforslag, og da omtalte det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein) dette Adresseforslag paa en saadan Maade, at nogle Medlemmer deraf tog Anledning til at mene, at nu havde han opgivet den vidt gaaende Forbring i den før nævnte Adresse; da reiste sig imidlertid et Medlem her i Thinget og afgav den korte Erklæring, at han, der havde været Medlem af det mindre Udvalg af Meningsfæller blandt de Herrer paa den

anden Side, som havde forelagt dette Adresseforslag, havde ikke havt nogen anden Mening dermed end den, man altid havde udtalt paa den anden Side, og at det var en Misforstaaelse, dersom Nogen nu opfattede deres Mening anderledes. Nei, vi tillade os at være af den Formening, at de Herrer have det samme Maal for Die nu, som de bestandig have havt. — Saa kommer det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) igjen og taler vidtløftig om Kongen og hans Stilling og udtaler sine Advarslers med Hensyn til den Stilling, der under visse Forudsætninger kan komme mellem Kongen og en større eller mindre Del af Befolkningen. Jeg kan indrømme, at det ærede Medlem er nær til at være En af dem, der ogsaa nu ville tale om dette Forhold, thi det er jo Noget, som mange af os endnu have i friskt Erindring, at han var en af de Første til at uddele sine Advarslers i den Henseende. Ganske vist har det ærede Medlem til de forskjellige Tider havt forskellige Maader at lade denne Advarsel komme frem paa. 3 Dag har han holdt en længere Tale derom; i 1873 har han sig ad paa den Maade, at da vi sluttede Rigsdagssamlingen, og der blev udbragt et Leve for Kongen, kastede han sig ned paa sin Stol og stak Hænderne i Lommen lige op til Albuen, medens vi Andre raabte Hurra. Det var en anden Maade at udtale sin Advarsel paa, og naar vi nu se, hvorledes det ærede Medlems nære Tilhængere, de Agitatorer, der dele Arbeidet med ham omkring i Landet, opfatte dette Forhold og lægge det for Dagen snart under den ene, snart under den anden Form — til den ene og den anden Tid — saa skjønner jeg ikke rettere, end at de have draget en frugtbar Lære af den Færd, det ærede Medlem lagde for Dagen ved den Leilighed, jeg for et Dieblis siden tillod mig at sigte til. Naar nu det ærede Medlem i Dag har beklaget sig over nogle Uttringer, et andet Medlem forleden brugte overfor ham, og hvorved der blev tillagt det ærede Medlem, at han havde betegnet Kongen som en Skraber og Forvalter, saa skal jeg slet ikke gjøre de Uttringer til mine, thi jeg erindrer ikke, at det er konstateret, at det ærede Medlem har brugt de Ord. Jeg vilde ønske, hvis de ere brugte, at det kunde konstateres,